

medføre. Det ærede Medlem maa ganske have misforstaaet dette Forhold, thi hvad var det, som fremkaldte Pariserkommunen? Det var en overdreven Centralisation, saa at Pariserkommunen altsaa netop er et Vidnesbyrd om det Modsatte af, hvad han vilde lægge ind deri. Dernæst jagde det ærede Medlem, at han ikke bestemt kunde sige, hvilken Anskuelse der var mere eller mindre demokratisk, men det ærede Medlem maa dog vistnok indrømme, at der ikke let kan blive Tvivl om, hvad der er demokratisk. Det, at Noget skulde være demokratisk til en Tid og ikke til en anden, er en Opfattelse, som ikke holder Stik, men noget Andet er — og det antager jeg ogsaa egentlig var det ærede Medlems Tanke — at, selv om Noget er demokratisk, og Strømmen til en Vis Tid fører med sig, at man gaar i demokratisk Retning, saa kan Strømmen dog til en anden Tid føre med sig, at man gaar i den modsatte Retning. Disse Strømninger kunne jo hver for sig have sin Berettigelse. En konservativ Strøm kan ogsaa til sin Tid have sin Berettigelse lige saa vel som en demokratisk Strøm til en anden Tid, men der kan ikke reises Tvivl om, hvad der er demokratisk, og jeg fastholder fremdeles som min Mening, at det at arbejde paa en Decentralisation, altid vil være at arbejde i demokratisk Aand. — Det ærede Medlem fastholdt som sin Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag ikke kom de ydste Kommuner til Gode i samme Grad som Dernes Kommuner, og som Vidnesbyrd herom anførte han, at Lovforslaget indeholdt den Bestemmelse, at Statsieendommene herefter skulde være skattepligtige til Kommunerne. S og før sig er dette Vidnesbyrd nu saa overmaade lidet, thi de Skattebidrag, som der her kan blive Tale om, ere ganske vist saa forsvindende, at deres Betydning kun er ganske ringe, men ogsaa set fra dette Synspunkt staar Sylland slet ikke tilbage. Der findes jo nemlig ikke saa saa Statsieendomme, navnlig betydelige Statsffove, i Sylland, hvilke altsaa vilde komme de paa-gjældende ydste Kommuner til Gode, saa at altsaa selv dette Vidnesbyrd ikke vil være meget talende. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind herpaa, da det i det Hele taget forekommer mig, at dette Brøgravestøns Spørgsmaal imellem de forskjellige Landsdele sikkert ikke er heldigt. — Det ærede Medlem før Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) forsvarede det Underændringsforslag, som bærer hans Navn, og som, efter hvad jeg ophyste igaar, ogsaa godt kunde have baaret flere Udvalgsmedlemmers Navne. Jeg tillod mig at yttre igaar, at jeg ikke illagde dette Spørgsmaal stor Betydning,

for di den Formueffat, som det her dreiede sig om, under alle Omstændigheder vilde blive særdeles ringe, med Undtagelse af nogle enkelte Tilfælde, hvor det forøvrigt vilde komme Kjøbenhavns Kommune til Gode, der som Formueffaten blev ophevet. Det ærede Medlems Begrundelse af Underændringsforslaget fandt jeg imidlertid ikke berettiget, idet han saae det fra det Synspunkt, at man vilde tillægge saadanne Interessentfaber og Aktiefestaber en privilegeret Stilling ved at undtage dem fra Formueffat. Ja, dersom man fuldstændig vilde jævnstille Aktiefestaber og Interessentfaber ikke alene med andre Næringsdrivende, men i det Hele med andre skattepligtige Borgere, saa var det en anden Ting; saa vilde det medføre, at man ikke kunde faae nogen Indtægtsffat af saadanne Selskaber, thi Indtægtsffaten vilde jo da komme til at falde gennem Aktionærerne, og den vilde jo altsaa komme til at tilfalde de Kommuner, hvor de vedkommende Aktionærer havde Bolig. Nu er det jo saaledes, at de, der have opstillet det Forslag, hvortil jeg har sluttet mig, have ment, at man kunde lade være at jævnstille Aktiefestaber og Interessentfaber med andre skattepligtige Borgere i den Retning, at man paalagde dem delvis dobbelt Befatning paa Indtægten, forsaavidt som de havde Indtægter, der overstrede 4 pCt. af deres Kapital, men dette er jo saa langt fra at stille dem i en begunstiget Stilling, at det tværtimod vil medføre for dem en i Sammenligning med de øvrige Skatteyndende yderligere bebyrdet Stilling. Nu er det, at man siger, at, naar man altsaa har paalagt dem en Byrde, der er forholdsvis større end den, andre skatteyndende Borgere bære, saa kan Billighed tale for, at man gjør den Undtagelse for dem, som ogsaa det ærede Medlem gjorde opmærksom paa er gjort for Statens Vedkommende at der ikke bliver Spørgsmaal om en Formuebefatning, hvilket iøvrigt vil faae en forholdsvis ringe Betydning. Jeg skal forøvrigt henstille dette Spørgsmaal til det høie Things Afgjørelse, og jeg kan tilføie, at jeg for mit Vedkommende ikke tillægger dette Punkt saa stor Betydning, at jeg ved 3die Behandling vil optage Strid derom; jeg vil ganske rolig resignere ved den Afgjørelse, som Spørgsmaalet faar nu. — Det ærede Medlem fra Lyngby (Rosen) fremsatte endel Realitetsbetragtninger overfor Lovforslaget ved Siden af sin principale politisk-formelle Anskuelse af det Urigtige i overhovedet at fremsætte Lovforslag ved privat Initiativ. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem var i særlig Grad uklar over Forstjellen mellem de af ham antydede Forslag og de af Udvalgets Flerstal opstillede Forslag. Iøvrigt